

„Este rânduit oamenilor să moară o dată...”
(epistola către Evrei 9.27).

Nimeni nu tăgăduiește această afirmație a Bibliei. În fiecare sat, un cimitir ne aduce aminte de acest fapt pe care nu-l putem înlătura: vom muri o dată. Din prietenie, din respect sau în mod direct în legătură cu o înmormântare, uneori trece doar puțin timp de când ne-am întâlnit cu aceleași persoane, în locul acesta trist de rămas bun. Și ne despărțim unii de alții, fără să ne întrebăm: Data viitoare cine va urma? Căci în mod sigur va veni și rândul nostru.

Viața omului se prezintă în întregime ca un mers înspre moarte. Procesul îmbătrânirii și al morții ființei omenești se începe chiar de la naștere. Însă, cu două necunoscute deosebit de importante: soarta finală și apoi punctul în care ne aflăm.

o destinație necunoscută

Ești sigur că soarta finală este necunoscută? Sau poate, simplu, preferi să nu-ți pui întrebări în privința aceasta? Îți dai totuși seama că n-ar trebui să ai o atitudine indiferentă. Mai întâi, indiferența nu arată o gândire corectă. Nici unul din noi nu se va urca într-un tren fără să știe unde va ajunge. Apoi gândul la ce urmează după moarte este apăsător. Preferi să nu te gândești la ea! De altfel ai motive să te temi. Versetul din Biblie pe care l-am citat continuă: să mori ... „și după aceea vine judecata”. Ce va fi după moarte? Aceasta este întrebarea întrebărilor. Biblia dă un răspuns prin acest cuvânt care este deosebit de înfricoșător și pe care totuși nu-l putem alunga: judecata! Nu s-a terminat totul în clipa în care bulgării de pământ acoperă sicriul. Dacă trupul, care este țărână, se întoarce în pământ, „duhul se întoarce la Dumnezeu, care l-a dat” (Eclesiastul 12.7). Merge la Dumnezeu pentru a aștepta o apreciere și pentru a primi o răsplată.

Viața de acum, o perioadă scurtă în istoria veșnică a sufletelor noastre, este totuși plină de urmări. Ea este o punere la probă. În ce fel vom folosi libertatea pe care o avem, timpul care ne este dat, sănătatea de care ne bucurăm, toate forțele noastre?... Și mai ales, ce loc are Isus Hristos în viața noastră? Am găsit în El pe Acela care este mai întâi Mântuitorul nostru și apoi Domnul nostru?

timpul în care ne aflăm

Cât ne este dat să trăim din anii aceștia, din zilele acestea, din minutele acestea care zboară și al căror număr se reduce necruțător până la zero?

Nu știm câți ani vom mai avea de trăit, zic unii, și de aceea moartea este înfricoșătoare: ea poate năruia pe neașteptate toate planurile noastre și ne poate zdrobi legăturile cele mai scumpe.

Nu știm, într-adevăr, răspund alții, dar nu avem ce face. La ce ar fi bun să ne irosim acest timp care zboară, aceste clipe atât de scurte, gândind mereu că poate în curând se vor termina?

Adevărat, nu știm când ni se va sfârși firul vieții. Dar tocmai faptul acesta trebuie să ne îndemne să ne pregătim astăzi ca să ne prezentăm înaintea Aceluia care este Judecătorul și față de care va trebui să dăm socoteală. „Pregătește-te (și aici fiecare poate să-și pună numele) să întâlnești pe Dumnezeul tău” (Amos 4.12). În ce fel să te pregătești? Luând-o înaintea judecății, adică mărturisind deschis lui Dumnezeu păcatele noastre și primind iertarea Lui, mântuirea care ne este dată fără plată, datorită lucrării lui Isus Hristos.

lucruri sigure

La fel ca orice om, cine este creștin nu știe clipa când va lua sfârșit viața lui pământească. Însă, cu privire la lucrurile care sunt dincolo de acest timp scurt, el are siguranța pe care i-o dă Cuvântul Dumnezeului său. Și mai întâi, el știe: Moartea este învinsă! „Unde îți este țepușul, moarte? Unde îți este biruința, moarte?” (1 Corinteni 15.55).

Și fără teamă, un credincios poate privi moartea în față; el este pregătit. Judecata și condamnarea care trebuiau să-l aștepte dincolo, au fost purtate de un Altul. Mântuitorul nostru Isus Hristos „a nimicit moartea” (2 Timotei 1. 10). „Acum deci nu este nici o condamnare pentru cei care sunt în Hristos Isus” (Romani 8. 1).

Păcatul, acest țepuș care aduce moartea, întocmai ca acul unui animal veninos, a fost înlăturat prin jertfirea pe cruce a lui Isus Hristos. Datorită faptului acestuia, moartea și-a pierdut pentru cel credincios caracterul înspăimântător, ea nu mai este un sfârșit deznădăjduit, ci intrarea într-un viitor minunat; ea nu mai este pierderea a tot ce ai mai scump, ci dimpotrivă, luarea în stăpânire a lucrurilor pe care le iubești. Ea este poarta pe care treci ca să ajungi în cer: aici lași oboseala, grijile, suferința, iar dincolo ai odihna, pacea, fericirea fără nori și fără sfârșit.

Vrei și tu să-ți aranjezi problema cea mare și gravă a veșniciei tale, primind simplu mântuirea pe care Isus ți-o oferă și pentru care El a plătit tot prețul?

„Printr-un singur om a intrat păcatul în lume și prin păcat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, căci toți au păcătuit” (Romani 5.12).